

LIBER TERTIUS.

पुनः कथारम्भकाले राजपुत्रैरुक्तं । आर्य राजपुत्रा वयं तद्विग्रहं श्रोतुं नः
कुतूहलमस्ति । विष्णुशर्मावाच । यदेव भवद्भ्यो रोचते तदेव कथयामि ।
विग्रहः श्रूयतां यस्यायमाद्यः श्लोकः ।

दंसैः सह मयूराणां विग्रहे तुल्यविक्रमे ।

5 विश्वास्य वञ्चिता दंसाः काकैः स्थितारिमन्दिरे ॥ १ ॥

Fab. I. राजपुत्रा उचुः कथमेतत् । विष्णुशर्मा कथयति । अस्ति कर्पूरद्वीपे पद्मके-
लिनामधेयं सरः । तत्र हिरण्यगर्भी नाम राजदंसः प्रतिवसति । स च
सर्वैर्जलचरपक्षिभिर्मिलित्वा पक्षिराज्ये ऽभिषिक्तः ।

यतः । यदि न स्यान्नरपतिः सम्यङ्ज्ञेता ततः प्रजा ।

10 अकर्णधारा जलधौ विप्लवेतेह नौरिव ॥ २ ॥

अपरं च । प्रजां संरक्षति नृपः सा वर्धयति पार्थिवं ।

वर्धनाद्भक्षणं श्रेयस्तद्भावे सदप्यसत् ॥ ३ ॥

एकदासौ राजदंसः सुविस्तीर्णकमलपर्यङ्के सुखासीनः स्वपरिवारपरिवृत-
स्तिष्ठति । तं कुतश्चिद्देशादागत्य दीर्घमुखो नाम वक्त्रः प्रणम्योपविष्टः ।

15 राजोवाच । दीर्घमुख देशान्तरादागतो ऽसि वार्तां कथय । दीर्घमुखो ब्रूते ।

देव अस्ति महती वार्ता तामाख्यातुं सकाम एवाहं सत्वरमागतः । श्रूयतां ।